

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

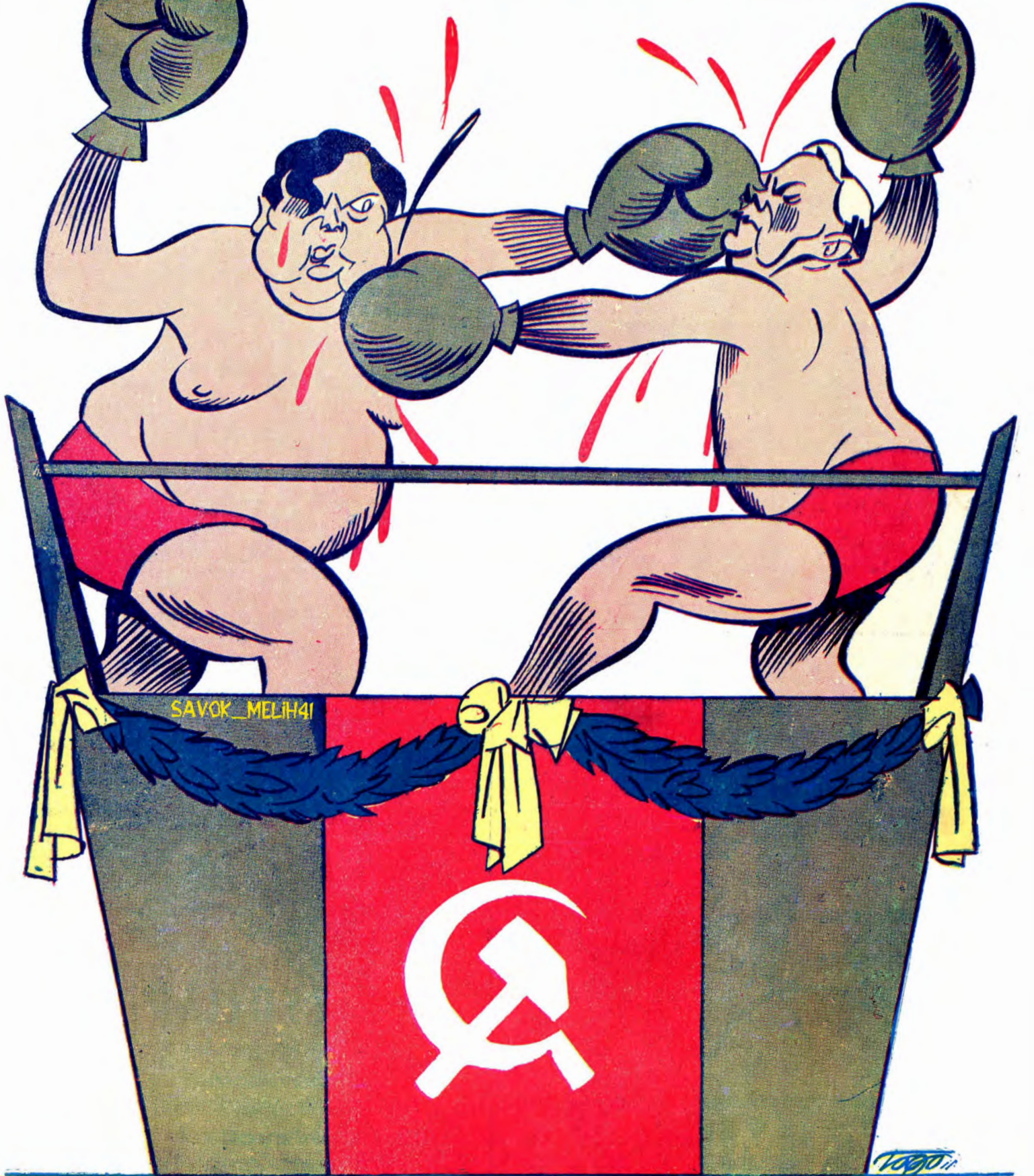
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

Gazetelerden: Sovyet Rusyada Malenkof
ile Varoşlof arasında mücadele başladı...

SON RAVNDI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

AYDABİR * AYDABİR * AYDABİR

BİR ŞAHESER ÇIKTI

DERMOJEN

EMNİYET SANDIĞI

TASARRUF HESAPLARI

1954 Yılı İkramiye Plânı

- ★ 10 Adet :
Otomobilli ve Garajlı Villâ
Mobilyalı Ev
Apartman Daireleri
- ★ Bir kişiye 1000 Altın, ayrıca 250 Altın
(70.000) liralık para ikramiyeleri.
- Her ay bir çekiliş.
- Her (150) liraya bir kur'a.
(Vadeli ve vadesiz bütün hesaplar).

Ayrıca

- (Tahsil) ikramiyeleri.
- (Küçük tasarrufu ve devamlı biriktirmeyi teşvik) ikramiyesi.

Denizcilik Bankası

T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerle seyahat bir zevktir

Amerikaya:

Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları

Sürat, Emniyet, Konfor, demektir

Sokak

Sokak, hayatın soyadıdır. Her şey orada doğar, orada yaşar, orada ölür. Politika bile.

Akşam evinize, bir otomobil zifosiyle tepeden tırnağa püskürme benli mi döndünüz?.. Eh, seçimlerde iktidar en az bir oy daha kaybetmiştir.

Biz, ötedenberi sokağı hor görürüz: «Sokak çocuğu» terbiyesizin tarifi değil midir?

Galiba bunun için olacak: Bütün batmış mecmualar, kapaklarındaki etleri bayatlamış çıplak resimlerle kaldırımlarda müşteri bekler: Emekli sürükler gibi!

Demokrasi, sokağın politika ya girmesidir. Onun için, iki parmağı daima kaldırımın nabzını tutmayan kibar politikacıların bir tek nasibi olur: Avucunu yalamak!

Sokağa kendini alkışlatabiliyor musun? Korkma, iktidar senindir. Hiç de hayat adamı olmayan Cenab'ın hayat dolu bir sözünü hatırlıyorum: Aydın, beğendiğini alkışlar; sokak, alkışladığını beğenir!

Galiba bunun için olacak: Dört yıldanberi, boş arsaların gecekondularına karşılık, sokaklarımız gündüz kondularla doldu: «Bebelere takke» den tutunuz da, «düdüklü tencere» ye kadar her şey kaldırım mağazalarında satılıyor!

Belediyemizin öğle tatili kararından beri, sokak, bakkal cıracılarının, yapı işçilerinin lokantası olmuştur: Refah örneği vatandaş, zevtinini, ekmeğini, bir taş üstüne çömeliyor oracıkta yiyor.

İyi havalarda, sokağın koşu yolu, güreş meydanı, futbol sahası olduğunu da görürüz.

Beyoğlu caddesi ise, artık kendini bilen aileler ayak basmağa cesaret edemedikleri için, şimdilik, ağzının suyunu akıtacak gerdan arayan sarhoşlarla, avuçlayacak kalça arayan hovardaların güzergâhıdır...

Osmanlı İmparatorluğu, ikide bir ayaklanan sokağa bir vezir kellesi verirmiş...

Biz, şimdilik bol bol yüz veriyoruz. Bakalım bu gidişle iki Mayısta o ne verecek?

Yusuf Ziya ORTAÇ

PARTİCİNİN İLÂNİ AŞKI :

— Vatanın selâmeti, milletin saadeti uğruna seni seviyorum!..

(Necmi Rıza)

KARAGÖZ

Yazan: AKBABACI

47 inci FASIL

(Karagözle Hacivat yatak odalarına girip yüzlerini, gözlerini yıkarlar. Biraz ferahlarlar).

Karagöz — Ulan Hacivat, biz tevekkeli birbirimizi bulmamışız! İkimiz de adam olmayız!

Hacivat — Beni karıştırma ama, niye Karagöz?

Karagöz — Beni karıştırmayı marıştırmayı yok! Tırhalli bir halliyiz.

Hacivat — Neye bir olalım senin adın Karagöz, benim adım Hacivat!

Karagöz — Adlarımız ayrı olmuş, ne çıkar? Başlarımız bir!

Hacivat — Ben sakatçı olsam, seninkine beş para vermezdim!

Karagöz — Benimki, pek kıvrık sayılmasa da, dağlıç mağlıç diye gider. Seninki keçi başı! Ulan şimdi de sakatçılığa mı başlıyoruz? Baştan bahsetmenin münasebeti ne?

Hacivat — Başlarımız bir, dedik ya!

Karagöz — Ha, başlarımız bir! Yani, ikimizde de akıl yok! Evimizde, köyümüzde rahat rahat otururken buralara düştük. Buralara düşmekle de kalmadık. Halkçıların peşine düştük. Bir de el öpme çıkardık. Günlerdenberi bu saçma işlerin peşinde koşup duruyoruz. Aklımız olsa, bir dakika burada kalır mıyız? Dosdoğru İstanbula kapağı atarız!

Hacivat — Bir netice almadan mı?

Karagöz — Ne neticesi alacaksın yani?

Hacivat — Büsbütün ümidimizi kestik mi?

Karagöz — Biz kesmedik, koptu!

Hacivat — Karagözüm, kırk yılda bir sözümü dinle, biraz daha dişini sık!

Karagöz — Çenelerim kilitlendi, daha ne kadar sıkayım?

Hacivat — Beni dinle, biraz daha sık!

Karagöz — Hacivat, artık senin gösterdiğin yola gitmem! Ben pılımı pırtımı toplayıp gidiyorum sen arkamdan gelirsin!

Hacivat — Beni bırakıp gideceksin ha!

Karagöz — Gideceğim!

Hacivat — Kırk yıllık dostunun sözünü dinlemiyceksin!

Karagöz — Dinlemiyceğim!

Hacivat — Hatırını kıracaksın!

Karagöz — Kıracağım!

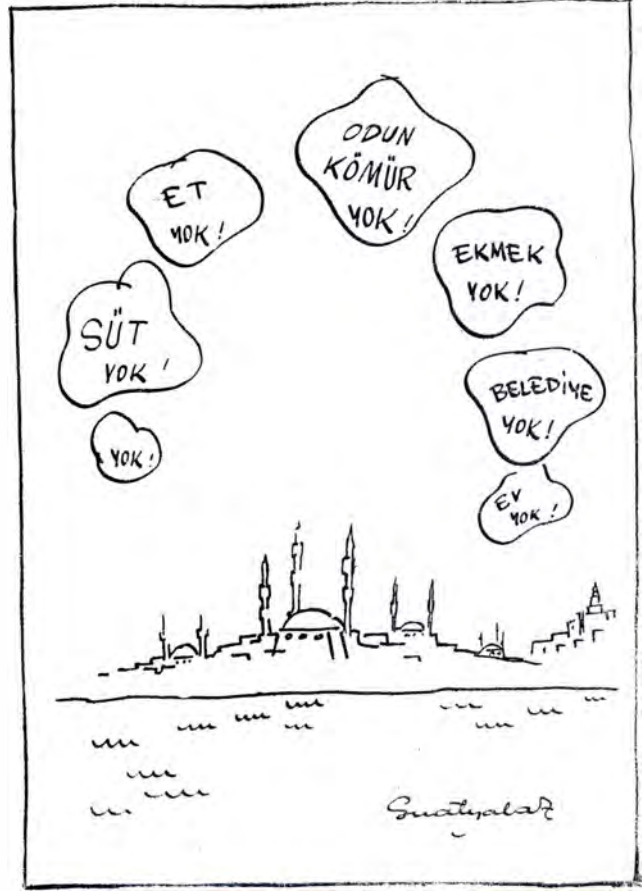
Hacivat — Arkadaşını diyarı gurbette bırakacaksın, öyle mi?

Karagöz — Ulan, nafiye, uğraşma, beni yumuşatamazsın! Bırakacağım!

Hacivat — Beni âdeta yetim kalmışa döndüreceksin!

Karagöz — (Müteessir olmaya başlayarak) Evet, döndüreğim!

Hacivat — Kimsesiz, melûl

«MAHRUMİYET BÖLGESİ!»

(Suat Yalaz)

İNÖNÜ'LER MİTHAT PAŞA OLDUKTAN SONRA :

— Oğlum, bana birinci ve ikinci Mithat paşa meydan muharebelerini anlat!?

(Ferruh Doğan)

Karagöz — (Ağlar hale gelecek) Çiğ... Çiğ... Çiğniyececeğim!

Hacivat — Öldü mü, kaldı mı, dertli mi, hasta mı, ne halledir, zavallı Hacivat demiyeceksin öyle mi?

Karagöz — (Kendini tutamıyarak) De... De... De... (Hıçkırmağa başlayarak Hacivada sarılır) Ulan, biz, birbirimizden galiba, ölünceye kadar ayrılamıyacağız!

Hacivat — Allah ayırmasın, Karagözüm, seninle beraber gelen benim için düğün bayram!

Karagöz — Benim için de öyle, Hacivat. Benim için de!

Hacivat — Sen olmasan, ben bu mihnetlere tahammül edebilir miydim?

Karagöz — Ben de öyle, Hacivat, ben de!

(Oda kapısı vurulur, içeriye Karakuş girer).

Karakuş — Merhaba Karagöz Çelebi, merhaba Hacivat Çelebi!

Karagöz — Merhabana merhaba ama, bizim şiir paraları ne oldu?

Karakuş — Şiirlerinizi fevkalâde beğendiler, komisyonda!

Karagöz — Ay, burada bir de şiir satın alma komisyonu mu var?

Karakuş — Tabii değil mi Karagöz Çelebi! Adi eşyayı satın almak için komisyon olur da, şiir

gibi kıymetini takdir etmek herkese nasip olmıyan bir metai satın almak için komisyon olmaz mı?

Karagöz — Canım biz o kadar ince eleyip sık dokumalarımızı istemiyoruz. Ne baha biçiyorlarsa versinler, razıyız!

Karakuş — Yok, yok, Karagöz Çelebi, bir sanat eserinin değerini anlamamak töhmetini kimse üstüne almak istemez. Onun için gayet dikkatle işi tetkik ediyorlar.

Karagöz — Karakuş efendi, ben komisyona havale edilen işlerin ne kadar zamanda halledildiğini bilirim. Biz parasından vazgeçtik, sen şiirlerimizi bize getir!

Karakuş — Çok beğendiler, sözüme inanın, hattâ ben sizi gazete tarafından Meclise götürmeğe memur edildim. Sizin için birer duhuliyeye kartı aldım. Arzu ederseniz Meclise gidelim. Bu gün içtima var. Meclisin müzakeresini dinleyin!

Karagöz — Ne dersin, Hacivat, bu fena değil, gidelim mi?

Hacivat — Gidelim, Karagözüm, mademki Ankaraya geldik, Meclisi görmeden gidersek bizi ayıplarlar. Hem de sonra malûm ya!

Karakuş — Anlayamadım, malûm ya ne demek?

Hacivat — Hiç, aramızda!

Karakuş — Yok ben sizi me-suliyetinizi üzerime alarak Meclise girmenize delâlet ediyorum. Öyle gizli konuşmalara gelemem! Sizce malûm olan neyse, bana da söyleyiniz, ben de bileyim!

Hacivat — Allah Allah, Karagözle bana ait bir mesele!

Karakuş — Olamaz. Hattâ ben şimdi gidip polise haber vermeğe mecburum! (Gıtmeğe hazırlanır.)

Karagöz — Dur, yahu, söyleyelim. Aramızda malûm olan şeyi utancımızdan başkasına söylemek istemiyoruz! İkimiz de, sözde mebus olmak istiyoruz da, malûm olan o! Güya, mebus olacağımız için Meclisi görmemiz lâzım. İler de acemilik çekmiyelim!

Karakuş — O başka mesele! Öyleyse ziyayı yok! Haydi, gelin sizi götürüyüm! (Saatine bakar) Toplantı zamanına on dakika var.

Karagöz, Hacivat, Karakuş'un peşine düşerler. Büyük Millet Meclisine girip dinleyiciler salonunun gazetecilere ayrılmış olan kısmına otururlar.)

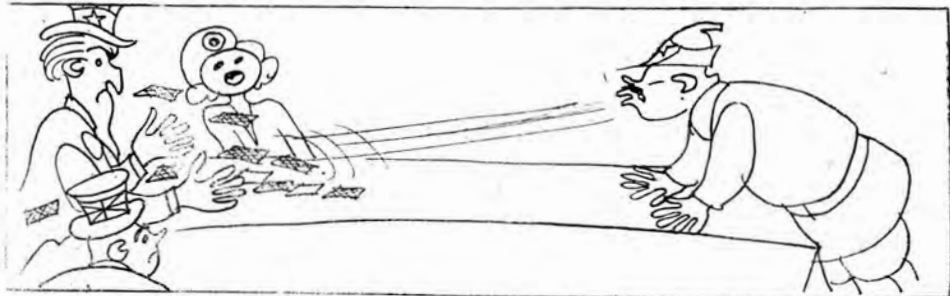
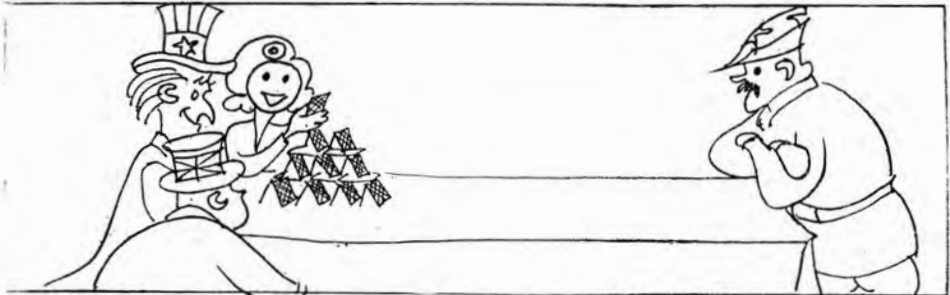
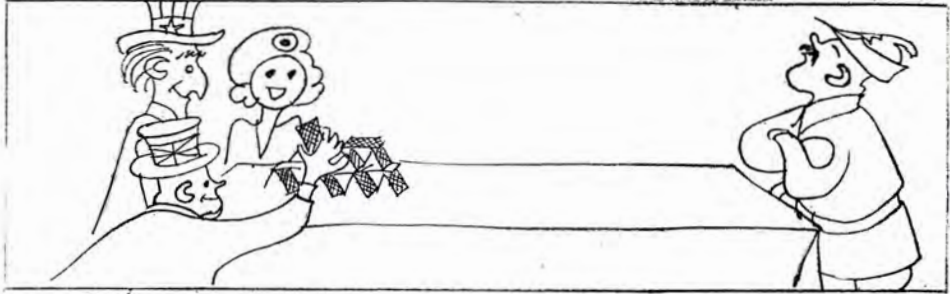
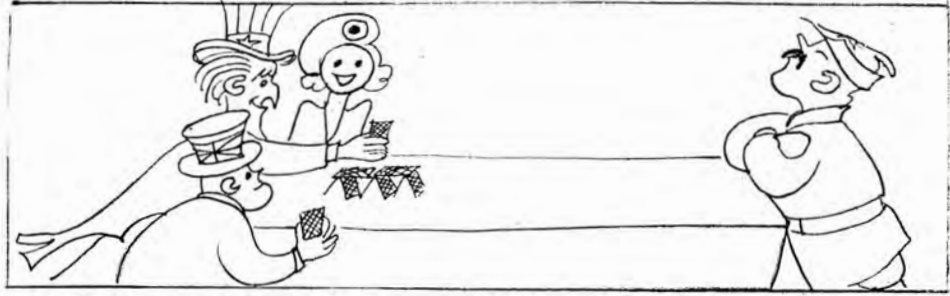
Karagöz — Heybetli yer yahu, biraz da camiye mi benziyor, nedir, benim üzerimde tesir yaptı! Şimdi biz mebus olursak, nerede oturacağız? Şu karşıdaki yüksek kürsüde mi? Aman Hacivat, orası çok yüksek benim başım döner diye korkuyorum!

Karakuş — Orası riyaset makamı!

Karagöz — Altında mı?

Karakuş — Onlar da kâtiplerin!

Karagöz — Nerede oturacağız

BERLİN KONFERANSI!..

(Nehar)

öyleyse?

Karakuş — Şu gördüğün sıralarda!

Karagöz — Onlar mebus sıraları mı?

Karakuş — Tabii değil mi?

Karagöz — Ben, davetlilerin zannettim!

Karakuş — Hangi davetlilerin?

Karagöz — Mebusların davetlilerinin, ahbablarının filân! Aman, Hacivat, ne kadar çok yer var. İçimden ümitlenir gibi oldum. Bize de burada bir boş yer bulunmaz mı?

Karakuş — Şimdi içtima olsun da görürsün, mebuslara bu yerler bile az geliyor!

Karagöz — Maşallah öyleyse! Demek memleket epey mebus yetiştiriyor! Şu ön tarafta tekerlek bir sıra var! Orada mebusların seçkinleri mi oturuyor?

Karakuş — Ne gibi seçkinleri?

Karagöz — Yani ileride vekil falan olacaklar!

Karakuş — Hayır, orası zabıt kâtiplerinin yeri!

Karagöz — Zabıt kâtipleri ne demek?

Karakuş — Mecliste konuşulan lâkırdıları yazan adamlar!

Karagöz — Ay, Mecliste konuşulan lâkırdılar yazılır mı?

Karakuş — Elbet, noktası noktasına!

Karagöz — Eyvah, Hacivat, yandık öyleyse! Bizim mebusluk adamakıllı tehlikeye girdi?

Hacivat — Neden?

Karagöz — Demindenberi saçmaladık da ondan! Şimdi bunlar yazılır da öteki beriki okursa, bizi buradan içeri sokarlar mı artık?..

Hacivat — Yok canım, onlar bizim sözlerimizi yazmazlar. Mebusların söylediklerini yazarlar! (Ziller çalınmaya başlar. Birer ikişer mebuslar içeri girerler.)

Karagöz — Ne oluyor?

Karakuş — Meclis toplanıyor!

— Devamı gelecek sayıda —

AKBABAĞI

TAKVİMDEN YAPRAKLAR:

Cevap!

Hiç bir iş yapmadınız dört senedir,
Dış siyasetteki gaftan başka!
Ya sizin yaptığınız varsa, nedir,
Söyleyin sadece lâftan başka!

Orhan Seyfi ORHON

Hamamın Namusu

Siz, iktidar koltuğunun uzaktan görünen rahatına, şatafatına aldanmayın. Politika-da asıl keyifli şey, muhalefet-tir:

Al eline kalemi,
Yaz ağzına geleni!

Zafer gazetesi «beş kere beş, yirmi beş» mi dedi? İnana-ma, lâf!.. Yeni Ulus «beş kere beş, yüz yirmi beş» mi diyor. Hattâ isterse «bin yüz yirmi beş» desin, yalan da olsa güzell!

Bakıyorsunuz, bir kıyamet: «Sarhoş bir D. P. li, dün gece C. H. P. Yediveren ocağı önünde nağra attı!..»

Vay canına, nağra atmış ha? Böyle iktidar, böyle demokra-si mi olur birader?.. Adnan Menderes mallarıyla iftihar et-sin!

Ertesi günkü gazetelerde, sütunlar arasına, karınca harf-lele karışmış incecik bir açık-lama:

«C. H. P. Yediveren ocağı önünde, dün gece nağra atan sarhoş, karakolda sorguya çekilmiş ve hakkında gereken kanunî koğuşturma... falan ve filân!»

Hayır, bunu kimse okumaz. Okusa da inanmaz. İnansa da aldırma... Çünkü, asıl güzel haber, asıl tatlı havadis, ikti-

darın, muhalefet kapısında nağra atışıdır.

Bir başka gün, bir başka yaygara!: Cumhuriyet bayramı gecesi, bir D. P. li genç, ihtiyar bir C. H. P. başkanını dövdü!

Gazetelerde, dudağı patla-mış, gözü şişmiş, yürek sızlatı-cı resimler!

Hüseyin Cahit Yalçın üsta-dın Kerbelâ çığlıklarıyla dolu başmakalesi...

Ama, parti kavgasını boks maçı sanan seviyesiz delikanlı yakalanmıştır, ifadesi alınmış-

tır, hatta mahkemeye verilmiş-tir.

Ne çıkar?.. Hapse koysalar, sürseler, hattâ assalar, derisini yüzşeler yine nafile... İktidar, millî vicdanı yumrukladı bir kere!

Bir başka gün, bir D. P. üye-

sinin, parti nüfuzunu kendi fay-dasına kullandığını duyarız... Kıyametler kopar. Muhalefet esnafı, âdeta sakatat esnafına dönmüştür: Mideciler!.. İşkem beciler!.. Göbekçiler!..

Ama, aradan yirmi dört sa-at geçmez, D. P. haysiyet di-vanı kararını verir: Partiden tart!..

Geç... Onun ehemmiyeti yok. İşin lezzeti, cezada değil, suçta bayım, suçta!..

Peki ama, lütfen söyler mi-siniz bana: Yirmi yedi yıllık Halk Partisi iktidarında, siz, hangi sarhoş C. H. P. linin ka-rakola çekildiğini, hangi ikti-dar kabadayısının mahkemeye verildiğini, hattâ hangi lüpcü başının partiden kovulduğunu gördünüz?..

Haaa, hatırladım, hatırla-dım: Nasılsa millî gazaba uğ-rayan:

Hav-zu havzullah,
Yav-zu yavzullah,
Faddal yâ Hacı Abdullâh,
Matrak min tarafillâh!

Kahramanı, zavallı Topçu İhsan, değil mi?..

Ayol, hamamın namusu bi-le yolda bir temizlenirmiş, böy-le yirmi yedi yılda bir değil!..

ÇİMDİK

YENİ USÛL

Meşhur ev sahiplerinden Ali İhsan, bermutad, alt kattaki son kıracıları da başından defedebil-mek için, kanunen suç olmayacak çarelere başvuruyordu. Bir gün pencereden bakarken, hemen içe ri seslendi :

— Kız Gülter, koş, bu pencere den hahları silkele...

Hizmetçi şaşırdı:

— Hemen mi efendim?

— Tabii hemen... Alt kattaki-ler çerkes tavuğu yapmışlar, so-ğusun diye pencereye çıkardılar; çabuk!..

NESİL

Küçük Yeşim, misafirlerin ya-rında annesine seslendi:

— Anneciğim, arka odadaki va-zo pek eskiydi, değil mi?

— Evet kızım; dedi annesi, pek değeri ve eski bir hâtraydı. Ne-silden nesile ailemizde kalan bi-ricik şey...

Yeşim'in sesi memnuniyetle çın-ladı:

— Biliyor musun anne? Bu ba-kımdan benim neslim sonuncu o-lacaktı.

FİKİR

İstanbul'un sevimli ve zeki va-lisi, mutad basın toplantılarından birinde mütemadiyen rakamlar döküyor, gazeteciler harıl harıl not alıyorlardı. Biri müstesna... Hiç not almıyan bu zata, Gökyay sitemle sordu:

— Ne o dostum? Söyledikle-rim sizi ilgilendirmiyor mu?

— İlgilendirmez olur mu iş-tad... Zevkle dinliyorum.

— Hiç not almıyorsun ya...

— Bekliyorum. Ben yalnız fi-kirleri not ederim.

HAVA DEĞİŞİKLİĞİ

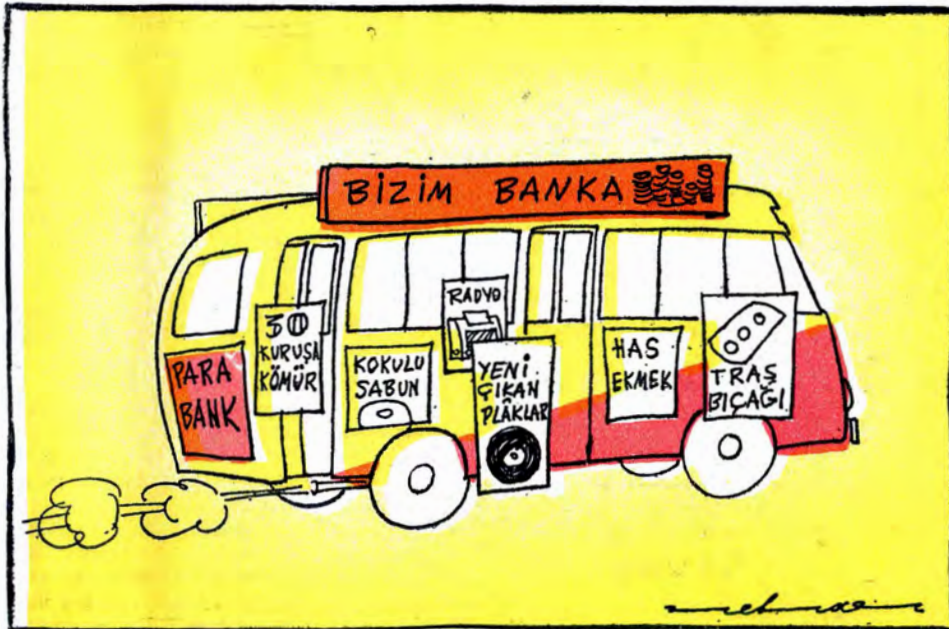
Kadın, elinde kömür kabiyle hastanın odasına girdi:

— Kalk kocacığım, dedi, en alt kata in de kömür doldur, biliyor-sun, doktor sana sık sık hava de-ğiştirmeni tavsiye ettiydi.

İstanbul Belediyesi, ilân kuleleri yapacak

— Gazeteler —

İLÂN KULESİ..

(Nehar)

ALO.. ALO..

Burası Akbaba Radyosu!

MISIR ELÇİLİĞİ

— Alo, alo... Burası, dalgalar altı ve dalgalar üstü, televizyonlu Akbaba radyosu... Sayın dinleyiciler, haftalık haberlerimizi yaymağa başlıyoruz...

Milletler arası, eşi görülmemiş bir merasimle yolcu edi-

len Mısır sefirimiz sayın Hultü si Fuad'ın yerine, Türkiye pişkinlik rekorunu kıran İstanbul Vali ve Belediye Reisi Profesör Fahrettin Kerim Gökay'ın tayin edileceği söylenmektedir.

SES BOMBASI

— Alo, alo... Burası İstanbul... Sayın dinleyiciler, Akbaba radyosu haberlerini neşre devam ediyor:

Bir kaç gündür gazetelerde çıkan telgraflara göre, Amerikalı âlimler «Ses bombası» adı verilen yeni bir harp silâhı üstünde çalışmaktadırlar. Bu silâh, düşman cephesinde, kor kutucu, sinir bozucu, hüznün verici, ağlatıcı, hattâ öldürücü sesler yayacak, orduları felce uğratacakmış...

İnanılır kaynaklardan aldığımız haberlere bakılırsa, Amerikalı ilim adamlarına, bu ilhamı, bilhassa radyolarımızdaki bazı ses sanatkarları vermiş-

lerdir. Bunların gazelleri, şarkıları şimdiden plâklara alınıp, ilk tecrübeleri yapılmak üzere, Koreye gönderilmiştir. Bu plâklar, hoparlörlerle cephelere yayılacak ve düşman orduları, ses bombardımanı ile sinir bozgununa uğratılacaktır.

İZDİVAÇ İLÂNI

— Alo, alo... Burası Ankara... Akbaba radyosu haftalık yayınlarına devam ediyor.

Yeni Ulus gazetesindeki «Meşhur bekârlarımız» anke-

tine verdiği cevapta: «Bu seferki mebus seçimlerinde H. Partisine en çok hizmet eden hanımla evleneceğim» diyen Kasım Gülek hakkında ne düşündüğünü sordüğümüz Zaffer'in Sarıçizmeli muharriri bayan Advie Fenik, muharririmize:

— Anlaşıldı, demiştir, C. H. P. Genel Sekreteri ömrünün sonuna kadar bekâr kalmağa karar vermiş!..

TASHİH

— Alo, alo... Burası Ankara... Sayın dinleyiciler, neşriyatımıza devam ediyoruz:

Geçen sene, İzmir C. H. P. kongresinde bulunan sayın

Başvekilimiz Adnan Menderes'in, kongre âzalarına hitaben: «Sevgili Halk Partili kardeşlerim» dediği ileri sürülmekte ve o zamanki sözlerin de durmadıkları iddia olunmaktadır.

Yetkili bir makamdan öğrendiğimize göre, geçen sene, C. H. P. kongresinde bulunan

— On bin altın İkrâmiyemizi kazandı... Şimdi bana izdi-
vaç teklif ediyor...

— Zavallı... Sevinçten aklını kaybetti demekli..

(Necmi Rıza)

zat, Başvekil değil, Başbakan'dır. Binaenaleyh, Başbakanın söylediği sözlerden Başvekil mes'ul tutulamaz. Kaldı ki, geçen seneki Başbakan da, C. H. P. li vatandaşlara: «Sevgili Halk Partili kardeşlerim» diye değil, içten gelen bir merhametle: «Hey gidi Halk Partili kardeşlerim» diye hitap etmiştir!

Tavzi ve tashih ederiz.

MEBUSLAR VE ME'YUSLAR!

— Alo, alo... Son dakikada haber aldığımıza göre, D. P. Genel başkanlığı, 1954 seçimleri için:

Güneş ufuktan şimdi doğar
Yürüyelim arkadaşları
Marşını «Mebuslar marşı»
ilân etmiştir.

Bu sefer listede yer alamayanlar için de:

Ankaranın taşına bak,
Gözlerimin yaşına bak!
Türküsü «Meyuslar marşı»
olarak kabul olunmuştur.

★ KUÇUK HİKÂVE ★

Derdiyok Biri..

VAPUR rıhtımdan açılmak üzere merdivenini kaldırırcan bir adamla iki çocuk güç belâ atladılar. Eşya namına üzerlerindeki başka bir şeyleri de yoktu. İkinci mevki kameralardan birine yerleştirdiler. Çocuklardan biri on iki, öbürü altı yaşında kadardı..

Vakitlerini güvertede dolaşmakla, yahut bir koltuğa oturup susmakla geçiriyorlardı.

İkinci gündü. Adamla çocuklar yine güvertede oturuyorlardı. Hava güzeldi. Yandaki koltukta da, harikulâde güzel bir genç kadın oturuyordu. Kadın, bir müddet adamcağızı tetkik etti. Nedense zavallının sessizliği ona dokunmuştu. Elindeki gazeteyi okusun diye ona uzattı:

— Buyrun, okursunuz belki...

— Teşekkür ederim efendim.

Adım İsmail Derdiyok...

Bu isim mi tuhafına gitmişti nedir? Genç ve güzel kadın, hafif bir kakhkaha atmaktan kendini alamadı. Bay Derdiyok, buna alınmış olacaktı. Gazeteyi okuyacak yerde, yanına bıraktı. Yine kara kara düşüncelere daldı. Bu ne biçim Derdiyok? diye fikir yürütmeye başladı genç kadın...

Tam o sırada, büyük oğlan, ba başının kulağına eğilerek birşey söyledi. Ne söyledi? Belli değildi. Ama adam öyle kızdı, çocuğun suratına öyle bir tokat yaptırdı ki, oğlan dehşetli bir feryat kopardı önce, sonra makamla ulumağa başladı. Genç kadının bu hâdise, pek canını sıkırmıştı. Kendini tutamadı:

— Affedersiniz İsmail Derdiyok bey... dedi, demin siz kendinizi takdim ettiniz, ben unutmuş

tum. İsmim Cemile Gül. Hayvanları koruma cemiyeti genel başkanıyım. Yani çok nüfuzlu tanıdıklarım vardır. Görüyorum ki, hayvanlardan önce insanları işkenceden, dayaktan, eziyetten korumak lazım. Ne hakla bacak kadar çocuğa öyle kıyasıya vuruyor sunuz? Babası olmanız size onu öldüresiye dövmek hakkını vermez ki... İzmir'e varır varmaz, gereken teşebbüslere gireceğim, göreceksiniz başınıza ne belâlar getireceğim...

İsmail Derdiyok, önce bu söylenenler kendine mi, gibilerden şaşkın şaşkın bir duraladı. Sonra, dudaklarında hazin bir gülümseme belirdi. Derken o da acı acı bir kakhkaha attı. Öyle ki, hayvanları koruma cemiyeti genel başkanı hanım, adamcağızın çıldırdığına hükmetti. İsmail Derdiyok söze başladı:

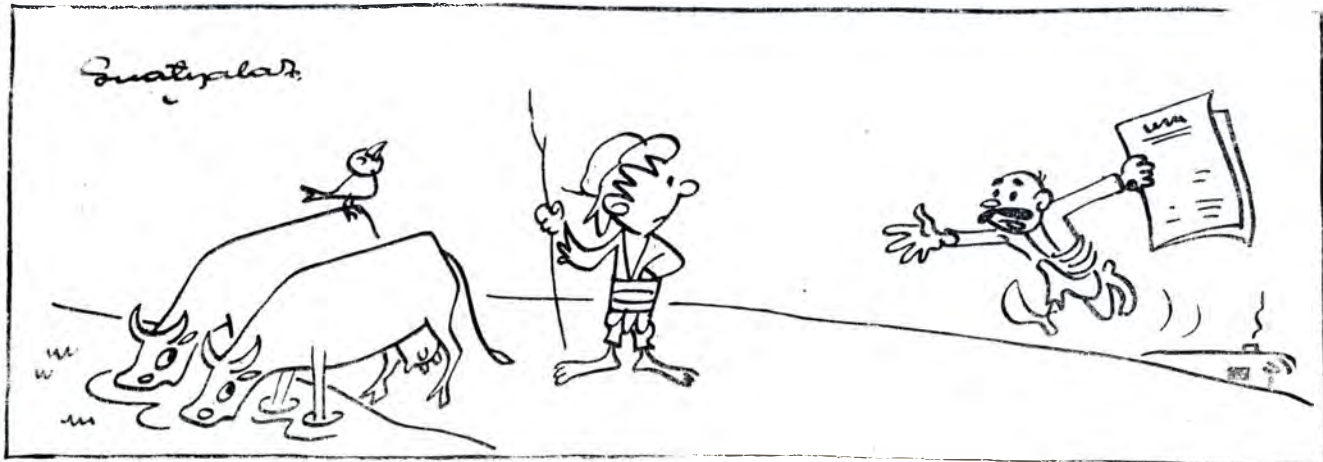
— Demek benim başına belâ açacaksınız, öyle mi? Hem de İzmir'e varınca, ha? Sanki benim hiç derdim yokmuş gibi... Bir kere, ne olduğunu bilmediğiniz şeye ne karışıyorsunuz? Hem benim başımda ne kadar dert, ne miktar belâ olduğu sizce malûm mu ki? Olsa da size ne.. Çocuk benim. Döverim de, söverim de... Siz olmanız sanki ne yapardınız bakalım? Ben niçin bu vapurdayım, haberiniz var mı? Bir kere ben İzmir'e değil, Trabzon'a gidiyorum. Bu vapura yanlışlıkla bindik, bindikten sonra yanlış olduğunu öğrendik, inemedik. Eşyalarımız ise Trabzon yolunda... Trabzon'a neden gidiyorum ben? Keyfim için mi? Hayır, bu çocukların anası öldü de, cenazesine yetiştirmeye gidiyorum. Tabii yeti-

— İşte sevgilim, yakacak sıkıntısını hallettik!..

(Nehar)

miyeceğim... Kadının neden öl. düğünü sormayın sakın. Sormanı za lüzum yok, çünkü ben söyleyeceğim. Büyük kızım bir türlü evlenemedi. Evlenememesi gebe kalmasına engel olmadı. Bir ay evvel bir piç doğurdu. Kadıncağız buna dayanabilecekti ya, ille büyük oğlumun, çalıştığı ticaret-haneyi sevgilisine para yedir-

— Ülen, çek hayvanları. Süde su garıştırmak yasahmış!..

(Suat Yalaz)

— Memurlara bir nisanda birer maas
ikramiye daha verilecekmis..
— Yaaa... Demek iki mayista seglmier
muhakkaki.. (İrfan Ulaş)

○ EŞİTLİK

Muhalifti. Hükûmete atıp tutu-
yordu:

— Hani ya eşitlik nerde kaldı?
İmtiyaz, nüfuz ticareti ortadan
kalkacaktı da, herkes her hususta
eşit olacaktı?

İstanbul milletvekillerinden Fa-
ruk Nafiz, söze karıştı:

— Ama birader, hep kendimiz-
den yukardakilere eşit olmak is-
tiyoruz. Aşağıya tenezzül eden
yok ki...

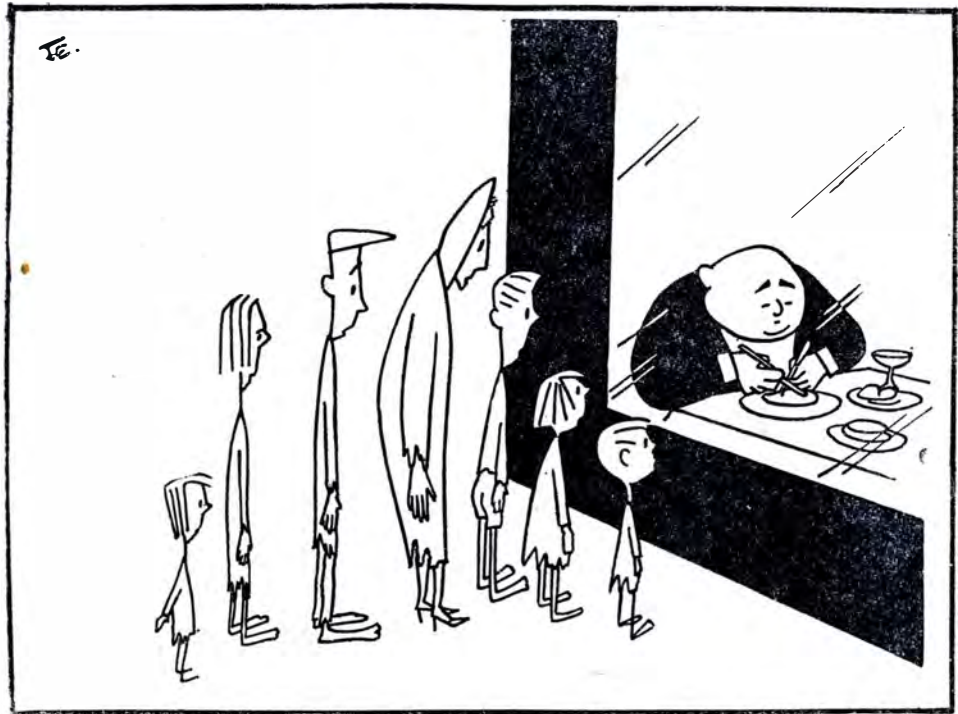

— Herif, söylesene, servetimi hangi bankaya yatıracağız?..
— Vallâhi karıcığım, bence en münasibi ya Etibanka yatıralım, ya Kan
bankasınal..

(Necmi Rıza)

mek için soyarken yakayı ele ver
mesi onun yüreğine indirdi. Ne
sersem heriftir o da.. Bari hırsız
lık edeceksin, ulan namussuz, çal
paraları ye de ondan sonra yaka-
yı ele ver. Nasıl olsa bir kere doğ
ru yoldan çıkmışsın, aynı cezayı
yiyeceksin. Bari sevgilin olacak
kaltağa yaran... Onu de becere-
memiş. Derken uğruna hapse g
receği kız da tutmuş zibidinin
riyle nişanlanıvermiş, bizimkin
nisbet olsun diye. Şimdi oğlan ah
detmiş hapisten çıkınca ikisini de
temizlemeğe... Duuur... daha bit-
medi. Arkası var. Siz tabii, bu yu
murcağı neden tokatladığımı me-
rak ediyordunuz. Onu da anlata-
cağım. Bu yumurcak demin ne
dedi, biliyor musunuz bana? Gi-
diş, dönüş biletlerini denizle dü-
şürmüş. Ya, öbürü!.. Ya öbürü!
Her şeyimiz öteki postayla Trab-
zon'a gittiğini bilmezmiş gibi, hın
zır, altını kirletmemiş mi? Bun-
lar yetmiyormuş gibi, ben de üs-
tüne tüy diktim. Sizi görür olam
mez, benimle hiçbir ilginiz olamı
yacığını bile bile, kalbimden vu-
ruldum, size âşık oldum. Hadi ba
kalm, şimdi kendinizi gösterin,
İzmir'e varmağa hacet dahi yok.
Söyleyin, belâlar mubareği, aca-
ba bana edebileceğiniz bir kötü-
lük kalmış mıdır yer yüzünde!..

Hikâyecî

«Hepimiz birimiz için.»

(Ferruh Doğan)

«Ankarada yedik taze meyvalı!..»

(Nehar)

TEHLİKE

Mordohay, geçen akşam koltuğunda bir paketle eve gelmişti. Karısı sordu:

- Nedir o koltuğundaki?
- Halis mis sabunu.
- Sabun mu? Ne lüzumu var? Neye yarayacak?
- Nafile çeneni yorma. Hiç bir tehlike yok. Yureyin oynamasin... Kimse yıkanacak diyil... Eşantiyon yetirdim. Yarın satacayim.

«MISIR, RUSYA İLE İŞBİRLİĞİ YAPACAK.

— Gazeteler —»

— Bir türlü adama alışamadım gittil!..

(Filiz)

dı. Fakat bir türlü maksadıma muvaffak olamadım.

İki sene evvel, Büyükdada genç bir kızla tanıştım. Jale, şen, şuh, çapkın bir kızdı. Aynı zamanda da güzeldi, hem çok güzeldi. İyi bir aileye de mensuptu. Annesi eski bir sefirin haremiydi.

Kısa bir müddet sonra Jale ile samimi olduk, hemen birbirimizle senli benli konuşmağa başladık. Leylâ gayet serbestti, koluma girer, başını omuzuma dayar, krahatımı düzeltir, yürümeme oğur-nama karıştırdı. Bir gün, âhaha doğrusu bir gece, onun bu serbestliğinden cesaret alarak, kulağının arkasından öpüverdim.

Ne dersiniz, buna kızdı ve bir daha benimle konuşmadı:

— Terbiyesizce öpüyorsunuz,

KADIN KALBI

EĞER, şu dünyada doğru bir söz söylenmiş ise, o da budur: «Kadın kalbini kimse tanıyamıyacaktır.» Kadın kalbini ne olduğunu siz biliyor musunuz?.. Hayır, değil mi? Bilhassa asrımızda, kadın kalbi halledilemeyen bir muadele oldu.

Şimdi ben de müsaadenizle, size doğru bir şey söyleyeyim: Bu gün, namuslu bir kadını namussuz bir kadından tefrik etmek imkânsızdır! Her ikisinin de tavır ve hareketi, giyiniş ve oturuşları aynı. İşte bunun için ben pusulayı kaybettim ya!

Epey bir müddetten beridir evlenmek arzusundaım. Onun için davetten davete, ziyafetten ziyafete, çaydan çaya koşuyorum... İstanbulda hemen hemen tanımadığım kadın, kız kalma-

dedi. Bu yolda ancak ahlâksız kızlar, kadınlar öpülür!

Anlaşılan öpmesini bilememişim!

Ertesi sene, Büyükdere'de, uzun boylu, esmer bir küçük hanzımla müşerref oldum. Selma, zeki, ciddi bir kızdı. Babası haftanın dört gününü İstanbulda geçirdiği için, evde annesi ve küçük kardeşile yalnız oturuyordu. Çok roman me raklısıydı. Ona kitap veriyordum. Okuyor ve aşıkane cümlelerin altını çizdikten sonra iade ediyordu. Bazen hararetili hararetili ellerimi sıktığı da oluyordu.

Ona karşı başka bir hattı hareket çizdim, âdetâ bir kızkardeş muamelesi yapmağa başladım. Bir akşam, sahilde dolaşırken, aşkımdan bahsettim hürmetle dudaklarımı alnına dokundurdum:

— Sevgili Selma, dedim. Hayatta ilk defa olarak sizi seviyorum, ilk defa olarak da dudaklarım bir kadının tenine dokunuyor!

Selma yüzünü buruşturdu:

— Söylemeğe hacet yok, dedi. Öpüşünüzden belli. Eğer sevmiş olsaydınız, böyle öpmezsiniz!..

Bunu da nasıl öpmek lâzım geldiğini bilememiştim.

İşte, görüyorsunuz ya... Bundan sonra siz de itiraf edersiniz ki, kadın kalbi anlaşılmaz!

○

HAYVANLIK

Hafifliğiyle meşhur bir kadını kekiştiriyorlardı. Neclâ:

— Canım, dedi, insan hayvanlardan ibret almalı. Onlar bu sevda işini mevsimden mevsime görüyorlar...

Perihan atıldı:

— Tabii kardeş, dedi, hayvan oldukları bundan belli...

NE ZANNEDER?

Perihan yaşlıca bir adamla tanıştı. Yakışıklıydı aşığı. Bir gün:
— Seni sahiden seviyorum desem ne düşündün? Diye sordu. Tecrübeli adam güldü:
— Herkes gibi ben de, borçlandığına hükmederdim...

Son çare

Salamon, geçenlerde, komşusu bayan Mazalto ile kapılarının önünde konuşuyordu. Mazalto, şimdiki kumaşların fenalığından şikâyet ederek, dedi ki:

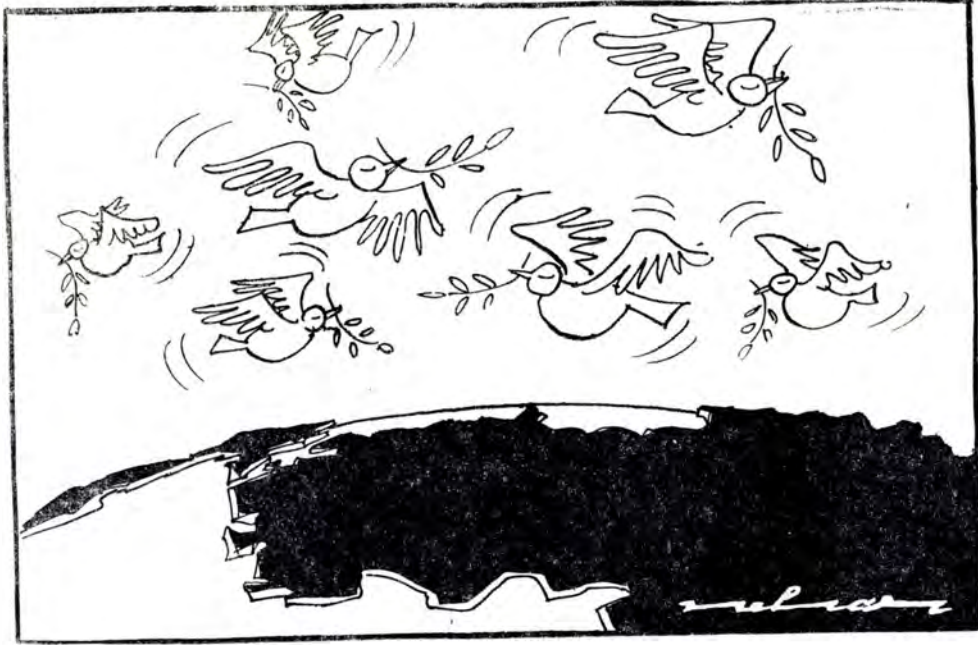
— Kocamin yepyeni bir pantolonu vardı. Kirlendi, yıkadım. Fakat o kadar dar oldu ki yiyemiyorum. Ne yapayım diye düşünüyorum.

Salamon kemali ciddiyetle:
— Bir defa da kocanı yıka! dedi, o vakit belkim ulur!

«Türk Göğü manevraları başladı»

— Gazeteler —

TÜRK GÖĞÜ!..

(Nehar)

YALAN HABER

Salamon, vapurda giderken gazetesini açtı ve karıştırıp okudukça, arasıra yanında oturan Mişona da anlatıyordu. Bir ara gözüne bir kaza vak'ası ilişti ve yüksek sesle Mişona okumağa başladı:

— Dün, Kadıköy vapurundan bir yahudi denize düşub boğulmuş...

Mişon cevap verdi:

— İnanma... Yahudi olsa yuzerdi!...

○

HUY

Hamdi Varoğlu, balodaydı. Yan masalardan birinde oturan pek güzel bir kadına gözlerini dikmişti. Mesut Cemil:

— Yahu öyle ne bakıyorsun yiyecek gibi? Dedi. Kızacak kadın...

Hamdi Varoğlu, feylesofça başını salladı:

— Merak etme bakmasam daha çok kızar...

ALÂMET

Şirket binasının önüne, cumartesi öğleden sonra koskoca iki kamyon dayanmış, tulumlu bir takım işçiler harıl harıl eşya yük-lüyorlardı. Oradan geçen Emniyet İkinci şube müdürü Necdet Uğur, hemen telefona koştu, müdüriyeti aradı:

— Aman, dedi, bir ekip gönderin, filanca şirketi soyuyorlar...

— Gönderelim efendim, ama soyduklarını nereden anladınız? Belki eşya yükliyenler şirketin adamlarıdır...

Necdet Uğur, kestirip attı:

— Ne münasebet canım, bunlar arı gibi çalışıyorlar, çabuk olun!

YAMAN BALIKÇI

O gün, balık avından dönen koca, tuttuğu balıkları göstererek:

— Bak şu balıklara... Ne kadar iri değil mi?

Kocasının yalan söylediğini bilen karısı:

— Haydi, haydi... Nafile bana ağız yapma... Seni balıktan balık alırken görmüşler!

Koca, kısa bir şaşkınlıktan sonra toparlanarak:

— Ha... şey... O kadar çok balık tuttum ki bir kısmını balıkçıya satmağa mecbur oldum!

SEVİNÇLE

Mişon, sokakta dostu Bohoraçiye rastgeldi.

— Boyle nereden yeliyorsun, Bohoraçi? diye sordu.

— Hamamdan.

— Hamamdan mı? Kendini bilen adam, bu zamanda masarif edip te hamama gider mi?

— Ne yapayım, buyun öyle oldu. Çok kârlı bir iş yordum. Sevincimden ne yapacağımı bilmedim!

FIRSAT

Sempatik Fahrettin Kerim Gö-kay, İstanbul Belediye başkanı sıfatıyla, gazetecileri toplamış, onlara belediyenin başarılarını anlatıyordu. Herkes bir huşu içinde dinlerken bir kişi harıl harıl not ediyordu. Üstad dayanamadı:

— Yahu, dedi, o kadar mühim şeyler söylediğin iddiasında değilim. Ne yazıyorsun durmadan?

Muhabir gülümsedi:

— Efendim unuttunuz galiba, diye cevap verdi; bendeniz Akba-ba muhabiriyim. Hazır fırsat düşmüşken...

YANLIŞLIK

Gece geç vakit pencerede bir tı-kırtı olduğunu işiten Selma hanım, yatak odasına girdi. Cam açılmıştı. Pencereye dayalı merdivende bir delikanlı duruyordu. Selma hanım tam «Hırsız var!» diye feryadı basacakken arkasından kızının sesini duydu:

— Acele etme anne... Seni değil, beni! kaçırmağa geldiler...

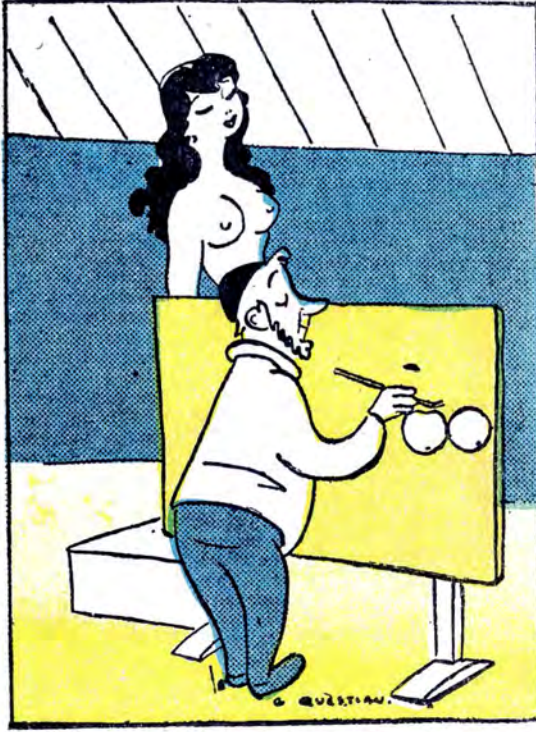

★ Aday mısınız?... Mebus mu olmak istiyorsunuz?... Rakipleriniz mi var?.. Kolay: Akbaba. «Propaganda bürosu» emrinizdedir!

★ Duvar ilânından tutunuz da radyo, plâk, saz ilânına kadar, manzum ve mensur, resimli ve yazılı, reklâmın her çeşidi...

★ Nutukların, vâzıların, broşürlerin ve atmasyonların en âlâsı hazırlanır! Pek yakında...

NATÜR MORT :

Ressam — Elmalar oldu... Mers!.. Şimdi armut modeli lâzımlı..

— Fransız —

— Sabahları, uzun bir öpücükle uyandırılmak, âdetimdir..
— Pekli efendim, nöbetçi garsona söyleyimi..

— Fransız —

Akbabanın Romanı : 2

Tigolo TEVFIK

Yazan: A. ERTEGÜL **Resimleyen: Suat YALAZ**

Daha asansör dördüncü kata gelmeden, heyecanı son haddine varan dostu, Tevfik'in kulağına kendisine ve delikanlıya ait, yüksek sesle anlatılması imkânsız hikâyeler söylemeye başlamıştı. Arada sırada da tuhaf tuhaf gülüyordu.

Daireden içeri girdikleri vakit:

— Benim deli olduğumu mu sanıyorsun? Dedi, şayet hakikaten deliysem bu, seni korkutmaz mı?

— Hayır.

— Eğer tecrübesiz bir muhallebi çocuğu isen, tahammül edemem...

Üç kadeh içtikten sonra birbirlerini yakından tanımışlar, o gün için nele muhtaç olduklarını hissetmişlerdi. İsmi Lâmia olan kadın, sadece zevklerini tatmin etmek için yaşıyordu sanki...

★

Tevfik, o akşam olup bitenleri ancak ertesi gün öğleye doğru, birer ikişer hatırlamaya başladı. Daha önce Semiha'yla telefonda konuşmuş randevusuna neden gitmediğini izaha

— 5 —

çalışmıştı. Semiha'ya bu gece buluşacaklar, yemekten sonra klübe, birç oynamağa gideceklerdi. Ayrıca Andon'u da telefonla aramış, halledilecek «küçük mesele» hakkında konuşmuştu. Bundan başka, cidden arzu etmediği halde, garip bir alışkanlığın tesiriyle o gün öğleden sonra terziye gidip prova yaptırmak niyetindeydi.

Sıcak bir banyo yapıp, hafif bir öğle yemeği yiyince akli başına gelmişti. Artık gece Lâmia'yla neler yaptıklarını en ince teferruatına kadar hatırlıyordu.

Doğrusu dört senedenberi kadınlara gözdelik etmekle yaşadığı halde, ve elinden bir çok kadının geçmesine rağmen, o güne kadar içlerinde Lâmia'ya benzeyenine rastlamamıştı. Kadın ona âdeta bir çocuk muamelesi yapmış, tevfiği onun istediği şekilde muameleye zorlamıştı. En çılgin anlarından birinde, Tevfik'e kendini zorla, elbiselerini parçalatır-casına soydurtmuş, sonra da dövülmek istemişti.

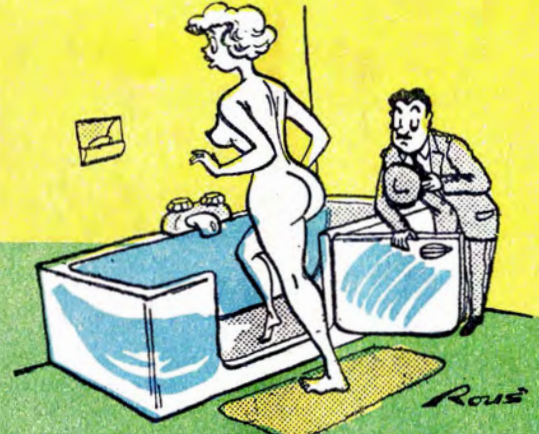
Bu gürültülü patırtılı sevişme sahnelerinin mühim bir kısmını iyice hatırlıyamıyordu, çünkü içkiyi fazla kaçırmıştı.

— 6 —

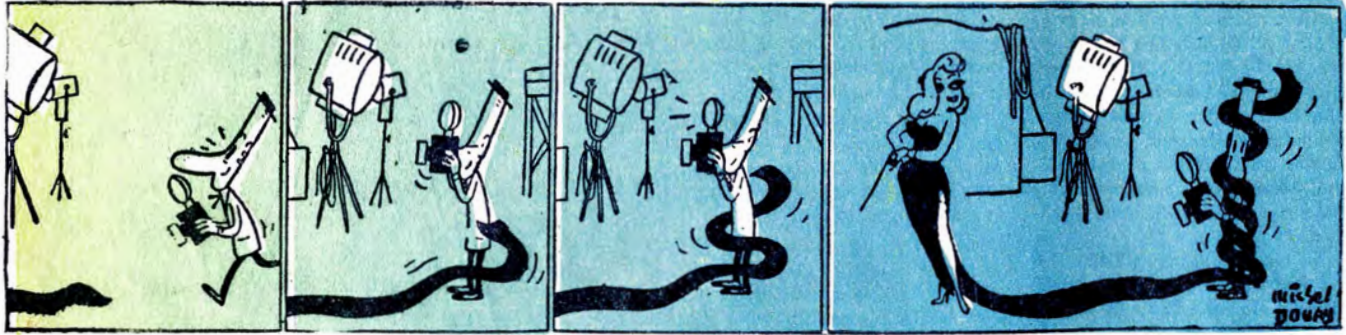
— Yirmi beşinci doğum yılıma niçin pek az kimse geldi acaba?
— Yıllardır gele gele usandılar demektir..

— İtalyan —

LÜKS BANYO..

— Fransız —

Hollywood'da: Kuyruklu yıldız!..

— Fransız —

Maamafih akşam yaptığı sersemce çılgınlıklar, biraz da hoşuna gitmişti.

Uyandığı zaman, Lâmia apartımında yoktu, yalnız komodinün üzerine bir not bırakmıştı: «Allah razı olsun kendimi dünyaya yeniden gelmiş gibi hissediyorum. Sen doktordan daha iyisin. Ne olur, bana cuma günü telefon et. Numaram 83304.

Esnie esniye yataktan ka'ktı, odada gezinirken gözleri kanapenin üstüne atılmış duran yeni lâcivert elbisesine ilmişti. Dört yüz liralık bu güzel elbiseyi geçen hafta Semiha ona hediye etmişti.

Bakalım Lâmia ona ne kıymet biçecekti... Aralarındaki münasebetin ne gibi şartlara dayandığını anlamamazlıktan gelmezse, hafta içinde Tefiğe ya iyi marka bir kol saati, altın bir kravat iğnesi, yahut kıymetli başka bir hediye göndermesi lâzım.

Doğrudan doğruya para verme faslı, ilerde başlamalıydı. Tefik eskidenberi buna alışık olduğu için, Lâmianın da aynı şekilde hareket etmesini istiyordu, ve öyle yapacağını

— 6 —

dan da emindi. Zira kadın, ilk karşılaştıkları andan itibaren, genç erkeklerle düşüp kalkmaya alışkın kadınlara mahsus tavırlar takınmıştı.

Tevfik, Beyoğluna çıktığı zamanlar ekseriyetle herkes dönüp ona bakardı. Kimbilir belki de meşhur bir futbolcuya, bir sinema artistine, yahut piyasanın tanınmış bir şarkıcısına falan benzetiyorlardı. Kılığı, kıyafeti ve tavırları, onun mutlaka şöret sahibi bir insan olduğu fikrini uyandırıyor.

★

Tevfik temiz ilkbahar havasını içine çeke çeke tanha caddeden yürüyerek terzinin apartımanına gitti.

— Şimdi söyleyin bakalım Tefik beyciğim, ceketini nasıl buldunuz? Terzi Alber böyle söyliyerek müşterisinin yüzüne baktı. Çehresindeki sahte bir sevgi ve hayranlık derhal göze çarpıyordu.

— Dar olmuş, dar. Beni ihmal ediyorsun şeri... Nerede öbür elbiselerim, nerede bu. Hem böyle küçük yakalar moda değil artık. Sokakta karılar beni alaya alacak.

— Aşkolsun Tefik bey, doğrusu ben çok gücendi. Son günlerde yiç tartı yaptınız?.. Belki kilo almışsınızdır.

— Şimdi numarayı bırak. Biliyorsun, benim bütün şöretim, kazancım, kılığıma, kıyafetime bağlı. Daima eski şıklığımı muhafaza etmezsem, hanımların gözünden düşerim.

Alber, güldü. İki senedenberi Tefiğin elbiselerini hep o dikiyordu. Artık akraba gibi olmuşlardı. Tefik ona falanca kaçınıca nasıl tanıştıklarını, Şişli sosyetesinden kulağına çalınan son dedikoduları anlatır. Alber de onu can kulağıyla dinlerdi. Bazan ufak tefek işler de yaparlardı hani.. Ellerine biraz Amerikan doları geçirdiler mi hemen karaborsaya satıp kârı paylaşırlardı.

Alber, Tefikle başa çıkamıyacağını anlayınca :

— Peki, dedi, düzeltirim, sen hiç merak yapmayasın.

— İstikba'im sana bağlı, Alberciğim. Bu akşam çok mühim bir işim var.

(Devam edecek)

— 8 —

Eski Türk MİZAHINDAN

Alkış

ALKİŞ en kolay en hünerlerinden biridir. Altı aylık bir çocuğun bile yapabildiği bu iş, bazı defa altmış yaşındakilerin dahi yegâne geçim vasıtası olabiliyor. Sevincin ve keyfin bütün insanlar arasında müşterek bir ifade tarzı olan el çırpma çocuklarda galiba birkaç aylık iken başlar. Ona bu kadar erken mülahazemet edişimiz belki bütün hayatta çok işimize yarıyacağındandır. Bununla beraber çocuklar yalnız kendi sevinçleri için, fakat büyükler çok defa başkalarının keyifleri mamına el çırpırlar.

O, bir hareket musikisidir ki, ne hançereye, ne de hiç bir âlete muhtaç olmaz. Nota ile de mukayyet değildir. Böyle iken kalabalık yerlerde, sayılı günlerde bir marş gibi terennüm edilir bir bando azzametiyle çınlar ve heyecan uyanır.

Tiyatro ve konferans salonu gibi toplanma yerlerinde alkış, öksürükten ve kahkahadan daha kolay sirayet kabiliyeti kazanmış bir sevki tabii hükmündedir. Hemen daima bir çift elden çıkan ses, bütün elleri iradesiz sürük-

ler. Bu noktadan alkış, içtimai kabiliyetin kuvvetli bir remzi saymak hata olmaz. «Tek elin sesi çıkmaz» deyişimiz onun bu mahiyetini kısaca anlatıyor. Hattâ insanı içtimai bir mahlûk diye tarif, bir kısım hayvanlardan ayrılmaya kâfi gelmediği halde «alkış yapabilen» sıfatı, delâleti yalnız insanlığa münhasır bir tarif adolunabilir sanırım.

Biribirini, bilhassa kudretliyi alkışlamak âdeti, dünya tarihi kadar eski olacak. Başımızdaki kub beye onun asırlardanberi çınlayan akisleri sinmiştir.

Neron hutbe ve şarkı söylediği yerlere alkışçıları da beraber sürüklemiş. Geçenlerde Hitler'in Viyanada köpüren hitabesini ve her cümleyi kesen sürekli alkışları radyoda dinlerken nedense Neron'un Atina seyahatındaki şarkılarını hatırladım.

Eski hükümdarların alkışçı bölükleri vardı ve Osmanlı saraylarında alkış tutmak o zamanki protokolun esassı icaplarından biri sayılırdı. Avrupa sahnelerinin çoğunda bir müellif veya bestekâr, eseri bilhassa ilk defa temsil edilirken Claqueur dedikleri ücretli alkışçılar tedarik etmek ve dostlarına parasız loca ve kol-tuk biletleri dağıtarak o güruhu daha mümtaz bir zümre ile beslemek âdeti. Sanıyorum ki bu âdete hâlâ devam eden sahneler ve müellifler vardır. Nitekim onun akisleri arasına bizim sahnelerimizde de duyulur.

Alkışın muhtelif çeşitleri var.

— Mart diye kediyi muhafaza için mi yanında taşıyorsun?..
— Hayır kardeş, sinemaya gidiyorum, farelerden kendimi muhafaza için götürüyorum!..

(Ramiz)

— Tebrik ederim, tabii bizi de unutmazsın...
— Teşekkür ederim... Yoksa mühim bir mevkle mi geçmişim?
— Bankadan bir paket cigara çıkmış!..

(Ramiz)

dır: Samimi alkış, taklidi alkış, sahte alkış, vazife alkış, zoraki alkış vesaire...

Samimi alkış, çocuklarda veya çocuk gibi saf ve temiz insanlarda sevincin ve itminanın en tabii bir ifadesidir.

Taklidi alkış, hissedilmiş bir

heyecanın değil, etraftan gelen sirayetin bir eseridir ki, alkışların yüzde sekseninde bu şekle tesadüf edilir.

Sahte alkış, meselâ musikiden hiç anlamayan birinin Wagner'den bir parçayı alkışlamasında görülür. Siyasî mahfellerde de bu çeşide çok tesadüf edilir.

Vazife alkış, bir âminin fikirleri karşısında veya hissedar olduğu bir sahne müvacehesinde yapılanlardır ki, samimi olmakla beraber, sahte alkıştan ehvendir.

Zoraki alkış, ittifak ile alkış tutan bir kalabalığın içinde aykırı görünmemek için ihtiyar edilir. İnsanlara alkışlarının çeşidine göre numara vermek kabildir.

İbrahim Alâettin GÖVSA

İstanbul Kapılarının Dili

İĞRİKAPI
EDİRNEKAPI
TOPKAPI
MEVLÂNAKAPI
SİLİVRİKAPI
KUMKAPI
AYAKAPI
BALATKAPISI
AYVANSARAY KAPISI
NARLIKAPI
BAHÇEKAPISI
PARMAKKAPI

— Doğru yoldan ayrılma
— Aşık ölümden yılma
— İflâs etti bey babam
— Külâh giyme: her adam
— Yoğurt yedim karnım tok
— Merak etme para çok
— Kalispera madmazel
— Buyun hava çok yuzel
— Tutularda çengi var
— Ateş gibi rengi var
— Yavaş tramvay ezer!
— Gece aftoslar gezer!

Dünya Mizahından

Hikâye:

Hoslanmam!..

Tren yolculuklarının bâzan ne kadar sıkıcı, bâzan da ne kadar da hoş geçtiğini bilmiyenler, ancak ömürleri boyunca trene binmemiş olanlardır tabii. Ama binmiş olanlar, zaman zaman bu zevki tatmak için, lüzumsuz yolculuklara bile çıkarlar. Neler olmaz ki tren yolculuklarında? Bu işin kocaoca bir edebiyatı vardır. Yolculuğu tiryakilik haline getirenler görülmüştür. İşte size anlatacağım olay da, birbirine zıt bu iki tip insanın başından geçmiştir.

Tren, peronden henüz ayrılıyor du ki, tek bir kişinin oturduğu kompartımanın kapısı açıldı. Adanın biri, içeri genç ve güzel bir kadını âdeta itti ve ardından kendi de girdi. Kadın, tek kişidir karşısına geçti, kuruldu, adanın da kadının yanına. Evvelâ hiçbiri birşey konuşmadılar. Sonra, kadınla erkek, karşısındakini şöyle yukarıdan aşağıya doğru bir süzdüler. Adam, kendi kendine, gözlerini ileri dikmiş, düşü-

nüp duruyordu. Yeni gelen yolcu:

— Aman, tam vaktinde ucu ucuna atlamışsınız, yoksa kaçıyormuş tren! diye lâf attı. Eskisi, oralar da değildi. Tınmadı, istifini bozmadı. Gözleri ileride, düşünmeğe devam etti. İşin tuhafı, onun bu halinden yeni gelenler sıkılmışa benziyorlardı. İnat içmiş gibi susan herifi ille de konuşturmak istiyordu galiba ki, cebinden bir paket sigara çıkardı. Kendi alıp yakmadan önce, yolcuya paketi gösterdi. Bu vaziyette de susamazdı ya insan... Adam, ters bir sesle:

— Teşekkür ederim, hoşlanmam! dedi.

Teşekkür ama, maazallah küfür gibi... Yeni yolcu da öyle kolay kolay inatından vazgeçeceğini düşünemiyordu. Hemen öbür cebinden bir tomar gazete çekti. Hiçbirini ayırmadan, olduğu gibi, asık suratlı yolcuya uzattı:

— Buyrun efendim. Ne de olsa

— Dün sinemada dudak dudağa öpüştüğün esmer delikanlı kimdi?..

— Kaç seansıydı?..

— Fransız —

yolumuz uzun... Canınız sıkılır, oyalanırsınız.

Ters yolcu, ister istemez bu suale de cevap vermeğe mecburdur. Yine istifini bozmadan, aynı asık suratla aynı lâfları fırlattı:

— Teşekkür ederim, hoşlanmam...

Bu sefer, yeni yolcu, sepetinden nefis bir pilic kızartması çıkardı:

— Size lâıyk değil ama, dedi, biraz bir şeyler yiyebilirsiniz her halde...

— Teşekkür ederim, hoşlanmam...

Siz olsanız, hiddetten kan boğardı şüphesiz. Ama yolcu, nihayet ayağı suya ermiş gibi:

— Ha... dedi, affedersiniz, unutmuşum, size karımı takdim ediyim...

Herif kadına şöyle bir baktı, sonra beklenmedik bir cevap verdi:

— Teşekkür ederim, hoşlanmam...

— Champi —

FALCININ DEDIĞİ

Film yıldızı, bir arkadaşına tanıdığı bir falcı kadının marifetlerini övüyordu, arkadaşı sözünü kesti:

— O tanıdığın en büyük yalancısıdır.. Bir gün bana bir erkekle evleneceğimi ve yedi çocuğumun olacağını söylemişti. Fakat ben yedi koca değiştirdim ve yalnız bir çocuğum oldu!..

— En çok şu yakıştı bence!..

— Fransız —

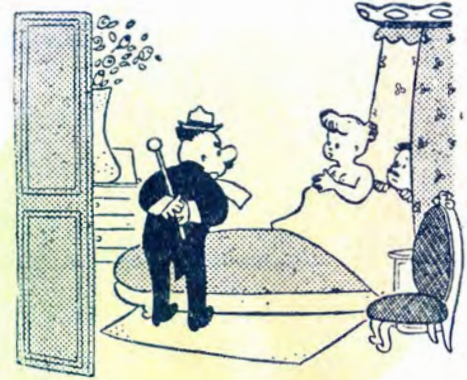

Dünya Karikatürleri

— Vallâhi, billâhi, fizikteki meşhur Arşimed kanununu anlatıyordum karıcığım!..

— Fransız —

— Hırsız!.. Namussuz!.. Edepsiz!..
— Ne oluyorsun kocacığım?.. Zavalılık bana hiç bir fenalık yapmadı kıl..

— Fransız —

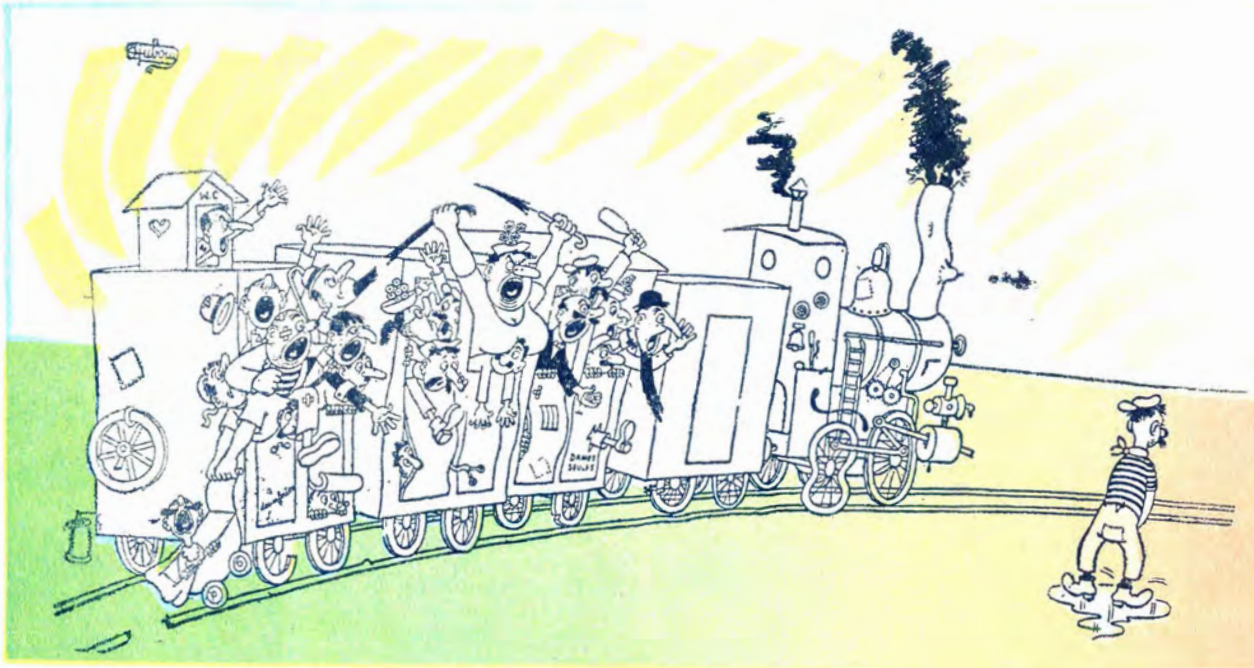
— Galiba Firavunlar devrinin bir film yıldızı olacak!..

— İtalyan —

— Şapkam dursun, ciddi bir resim istiyorum!..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— Fransız —

Çocuklarınız okuyor... enerji sarfediyorlar

Onlara, kalorisi ve A, D vitamini bol
SANA yediriniz!

S-112-a

UNILEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY) —

Yazı işlerini fiilen idare eden: A. Koçer
Basıldığı yer: ERCAN Matbaası

Adres: Klodfarer cad. — Belediye
Telefon : 21811

*otomobil...
apartman...
v...*

**YILDA
16
ÇEKİLİŞ**

**Talih yolcuları
Mes'ut gününüzün
Saati yaklaştı.**

BECERİ
KÖKENİ

SÜMERBANK

Perdemizin genç istidadlarından

"cildinize benim gösterdiğim
ihtimamı gösteriniz,, diyor!

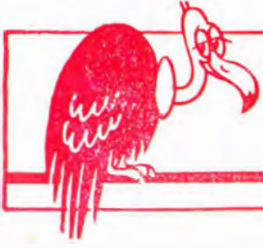
"Ben, banyo ve layabonda PURO Tuvalet Sabunu kullanırım.
Puro Tuvalet Sabunu, tahayyül ettiğiniz o kadife gibi yumuşak teni, sihirli güzelliği temin eden en mükemmel güzellik mütahzarıdır.
PURO'yu tavsiye ederim."

Ayten Çankaya'yı bu sene
1002 inci Gece, Balıkcı
Güzeli, Köroğlu, İstanbul
Canavarı filimlerinde
seyredeceksiniz.

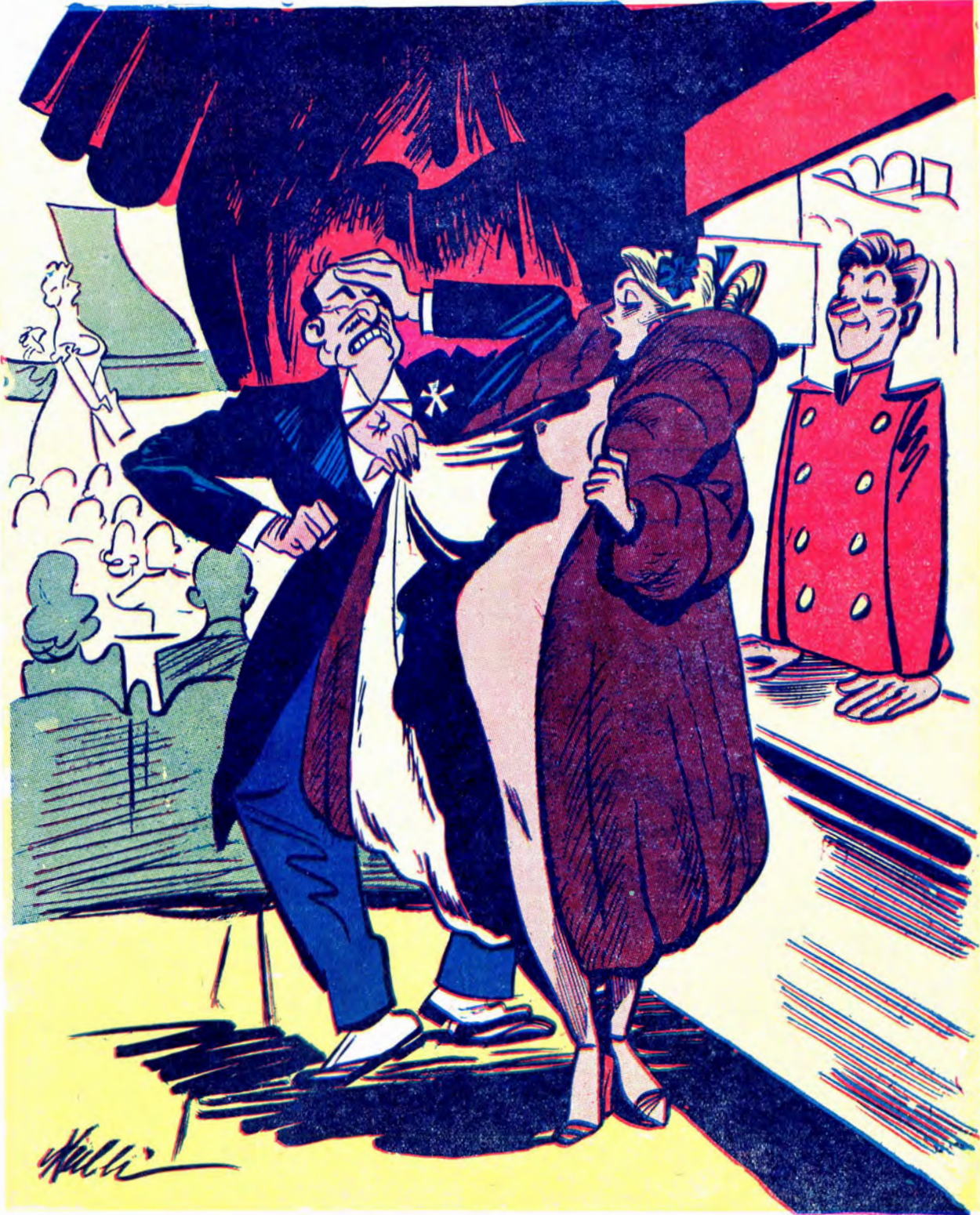
PURO

100 de 100 Saftır.

Akbaba

siyasi
mizah
qaxetesi

— Kabahat bende değil. Sana «giyecek elbisem yok» deyince «kürk aldım, bir de esvap yapamam» demedin mi?!...